

MUSLIM MULLIQI

Izdavač
Published by
GALERIJA FORUM
KULturno
INFORMATIVNI
CENTAR ZAGREB
Teslina 16, tel. 421-144

AKADEMIJA ZNANOSTI I
UMJETNOSTI KOSOVA, PRIŠTINA
M. Popovića 10, tel. 038/33-488

Za izdavača
For the publisher
BRASLAV KARLIĆ

Urednik kataloga
Catalogue editor
VIŠNJA KNEZOVIĆ

Predgovor
Preface
NADA BEROŠ

Grafički urednik
Graphical supervision
IVICA STANČIN

Prijevod na engleski
Translation into English
BOŽICA JAKOVLJEV

Fotografije
Photographies
MENĐUH NUŠIĆ

Likovna postava
Arrangement of exhibits
VIŠNJA KNEZOVIĆ

Plakat
Poster design
IVICA STANČIN

Tisak plakata
Printing of posters
ŽELIMIR BAKOVIĆ

Umnožavanje kataloga
Printed by
MEDIA-EUROGRAF

Naklada
Edition
500 komada

MUSLIM MULLIQI

GALERIJA
FORUM

CENTAR ZA KULTURU
I INFORMACIJE ZAGREBA
TESLINA 16, tel. 421-144

18. 3 - 7. 4. 1991.

“Velika čaršija Đakovice” (1953) stoji na samom početku slikarske odluke Muslima Mulliqia. Više od školskog rada, premda doista nastala u srednjoškolskim klupama u Peći, ova se evokacija rodnog mjesta doima kao rano prepoznat slikarski habitus što sadrži karakterističnu povišenu temperaturu koju će Mulliqievo slikarstvo zadržati kroz sljedećih četrdesetak godina. Ako ne baš slikarski program, ova slika predstavlja barem jasni zametak likovnog jezika i svijeta kojem će slikar ostati vjeran i nakon susreta sa zavodljivim izvanzavičajnim nemirima i kultiviranim muzejskim poukama.

To, naravno, ne znači da su dosljednost i zatvorenost apsolutni parametri Mulliqieva slikarstva. Naprotiv, slikar izoštruje svoj obris u zrcalu sredine gdje se pomaljaju prve slikarske fascinacije i uzori - od profesora na beogradskoj Akademiji (Zora Petrović) do rodonačelnika “art brut-a” čija djela prepoznaje kao vlastitu krvnu grupu za vrijeme pariške stipendije. Dakako, nataložilo se u njemu i starijih slojeva - od Delacroixova kolorizma, preko simbolizma Moreauxa i Gauguina do Chagallovih lebdećih suglasja - no svugdje probija onaj najraniji krik, prvo viđenje bez sofisticiranog filtra posvajanja. Taj “urođeni” ekspresivitet nije mogao biti ušutkan niti u razdobljima izrazite poetizacije vizije, u snovitim plutajućim prostranstvima gdje se elevacija podsmjehuje gravitaciji a kolorističke dvojbe stišavaju do pomirljivih tonskih nagodbi. Mulliqiev robusni slikarski jezik podjednako je imao pokriće u privrženosti praslukarskoj prirodi, kako unutrašnjeg, intimnog krajolika, tako i uzburkane topografije ognjišta i rodnog praga.

Kroničar suspregnute narativnosti i prorok suzdržane patetike, Mulliqi u tom nemjerljivom vremenskom procijepu slaže avetinjske kule i posmrtno maske, vrtloge i splavi, ambleme stradanja i spasenja, bez “posljednjeg suda” i bez apokaliptičnog ravnovjesja. Ne ustukujući pred sadašnjosti, ne podilazeći budućnosti, slikar se protiv disonance svijeta naoružava upravo svojom osjetljivošću koja priječi okoštavanje u cmo-bijele antagonizme. Daleko od pamfletske uporabivosti, kao uostalom i od idealizirane folklorne neškodljivosti, Mulliqievo slikarstvo bori se za prostor umjetničke autonomije koja se protivi manipulaciji čak “i kad darove nosi”.

Prizivajući mitska vremena, sve do onih svjedočenih mikenskim posmrtnim maskama, ili onim bližima iz Trebeništa, Mulliqieve okamenjene glave još više prokazuju prostor vrtloženja oko sebe, svojom izdvojenosti još se dublje uranjaju u prazninu zajedništva. Zebnje i nade, prkosi i pomirenosti podjednako zrače iz lica, kuća, kula... “Uokvirene glave”, slike su koje je Mulliqi zadržao kao najdublji sloj djetinjeg doživljaja zatvorenog svijeta odraslih, dostupnog tek u strogo omeđenom prozorskom okviru. Tajanstvo tih lica bit će kasnije mjerljivo s misterijem srednjovjekovne ikone i freske, u vrijeme kad se jezgrovitim životnim poukama pridružuju i prvi umjetnički doživljaji. Taj “Pogled kroz prozor” najčešće je udvojen, u paru, nadopuna i korektiv jedan drugome. Zemno i celestialno, tromost i uzgon, prikovanost i snohvaličnost rimuju se sa složenim ritmičkim strukturama zavičajnog glazbenog idioma i arhitektonskog sloga bez folklorne doslovnosti i prepisivačke pedanterije.

Slična se simbolička suglasja ostvaruju i na razini kromatike. Plamteće, bakrenaste registre tek neznatno krote zeleni i ljubičasti akcenti, ponirući u duboka modrića, u kratkotrajni mir. Pod naletom rukopisnog vjetera sve se u trenutku razgorijeva, prelazi u stanje grozničavosti, dubokog nespokojstva što se od najranijih radova taloži u Mulliqievom slikarstvu. Silovitost, disonantnost, oporost - vezivo tog zdanja i pored nagrizajuće supstance ne dovodi u pitanje njegove temelje. Baš u tom očuvanju osjetljive ravnoteže Mulliqieva brazda predstavlja jedan od najosobnijih tragova u suvremenom kosovskom slikarstvu.

Nada Beroš

“The” market-place in Djakovica” (1953) stands at the very source of Muslim Mulliqi's artistic choice. Though created during his high school days in Peć, it is more than just a schoolboy's work: the evocation of his home town seems like an early adopted painting habitus which contained the characteristic fever that was to characterize Mulliqi's paintings in the next forty odd years. If not exactly a painting credo, this painting represents at least an obvious embryo of the visual language and world to which the painter was to remain faithful even after coming in touch with seductive foreign ferments and civilising museum experience.

This, by no means, lends itself to a conclusion that consistence and uncommunicativeness are the parameters of Mulliqi's painting. On the contrary, the painter sharpens his own reflection in the mirror of his milieu from which his first fascinations and ideals in the field of art emerged - from professors at the Belgrade Academy (Ms Zora Petrović) to the father of “art brut” in whose works he recognized his own blood group while on scholarship in Paris. Naturally, in his works there are sediments from older times - Delacroix's colorism, Moreaux's and Gauguin's symbolism, Chagall's floating harmonies. However, everywhere the original scream breaks out, the primal vision devoid of the sophisticated filter of adaptation. This “innate” expressivity could not be suppressed even in the periods of extreme poetical vision, in the dreamlike floating spaces where elevation is mocked by gravitation, while coloristic dilemmas subside into conciliatory tonal compromises. Mulliqi's robust painting language was backed by his being faithful to the pre-painting nature-both of the inner, personal scene and the troubled topography of his hearth and home.

Being a chronicler of restrained narrativity and a prophet of restrained pathos, in this immeasurable time fissure Mulliqi builds haunted towers, death masks, whirls and rafts, amblems of misery and salvation, without the “last judgement” and the apocalyptic counterbalance. Without shying away from the present, without currying favour with the future, the painter arms himself against the world's dissonance with his sensibility which prevents the calcification into black-and-white antagonisms. Mulliqi's painting is a far cry from a libellous utility as well as from the idealized folklore harmlessness. Thus it fights for the space of artistic autonomy which is opposed to manipulation even when it “brings presents”.

By invoking mythical times, all the way back to those documented through Mycenaean death masks, or those of a later date from Trebenište, Mulliqi's petrified heads all the more denounce the whirling space around them. Their insulation makes them immerse deeper into the primeval source of community. Apprehension and hopes, spites and reconciliations equally emanate from the faces, houses, towers... The “Framed heads” cycle represents the deepest layer of a childhood vision of the secluded adult world, accessible only through a severely restricted window frame. Later, at the time when finding out succinct facts of life coincided with the first artistic experiences, the mystery of these faces will be comparable to the mystery of mediaeval icons and frescos. These “window views” are mostly of mediaeval icons and frescoes. These “window views” are mostly doubled, coupled, complementing and rectifying each other. Worldly and heavenly, sluggishness and vigour, roots and dreams, rhyme with complicated rhythmical structures of his country's musical and architectural idiom without the folklore literality and transcribers-pedantry.

Similar symbolic conformities exist at the chromatic level. The green and purple accents only slightly tame the fiery, copperish registers and are immersed into deep blue patches, into short-lasting peace. Under the gush of the signature wind, everything flares up within seconds, passes into a state of feverish excitement and deep restlessness, the sediments of which have been piling up in Mulliqi's oeuvre. Vehemence, dissonance, crudity - the binder that holds together this structure does not bring into question its foundation despite the eroding elements. The preservation of this delicate equilibrium makes Mulliqi's furrow one of the most distinctive among the contemporary Kosovo painters.

by Nada Beroš

VARLJIVI SMIRAJ, 1990

ulje na platnu, 70 x 60 cm

PROLETNI NEMIR, 1989,

ulje na platnu, 146 x 126 cm

JESENJI NEMIR I, 1989

ulje na platnu, 146 x 126 cm

JESENJI NEMIR II, 1989

ulje na platnu, 146 x 126 cm

BIJELI OBLAK, 1988.

ulje na platnu, 146 x 110 cm

PREDIO, 1988

ulje na platnu, 100 x 77 cm

VRTLOG II, 1989

ulje na platnu, 146 x 126 cm

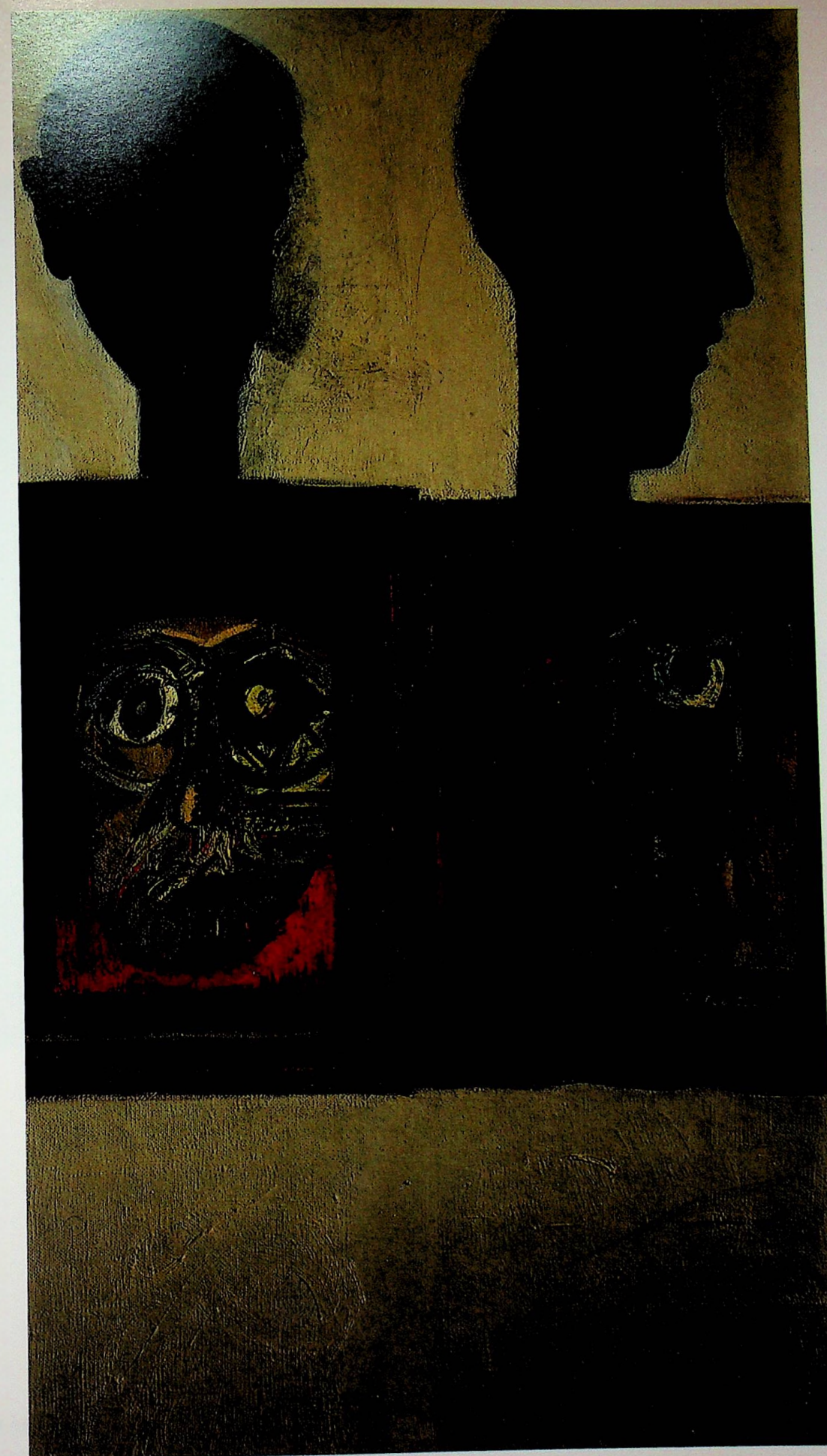
TRI GRACIJE, 1990

ulje na platnu, 146 x 126 cm

BIJELA KULA, 1986

ulje na platnu, 75 x 65 cm

DVIJE GLAVE I DVIJE MASKE, 1972, ulje na platnu, 100 x 180 cm

ČEŽNJA, 1990

ulje na platnu, 146 x 126 cm

POSLIJE OLUJE, 1990

ulje na platnu, 146 x 126 cm

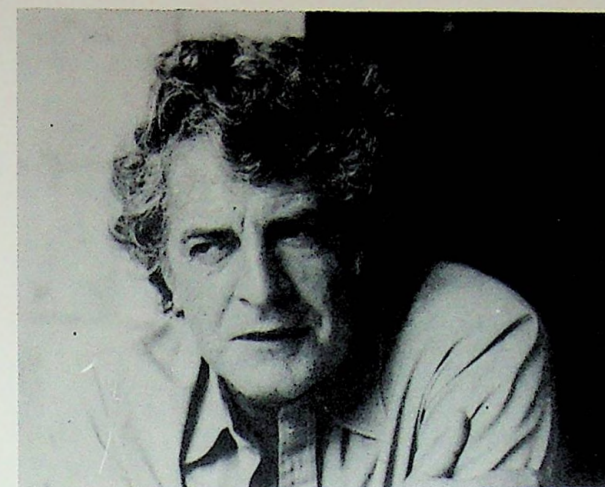
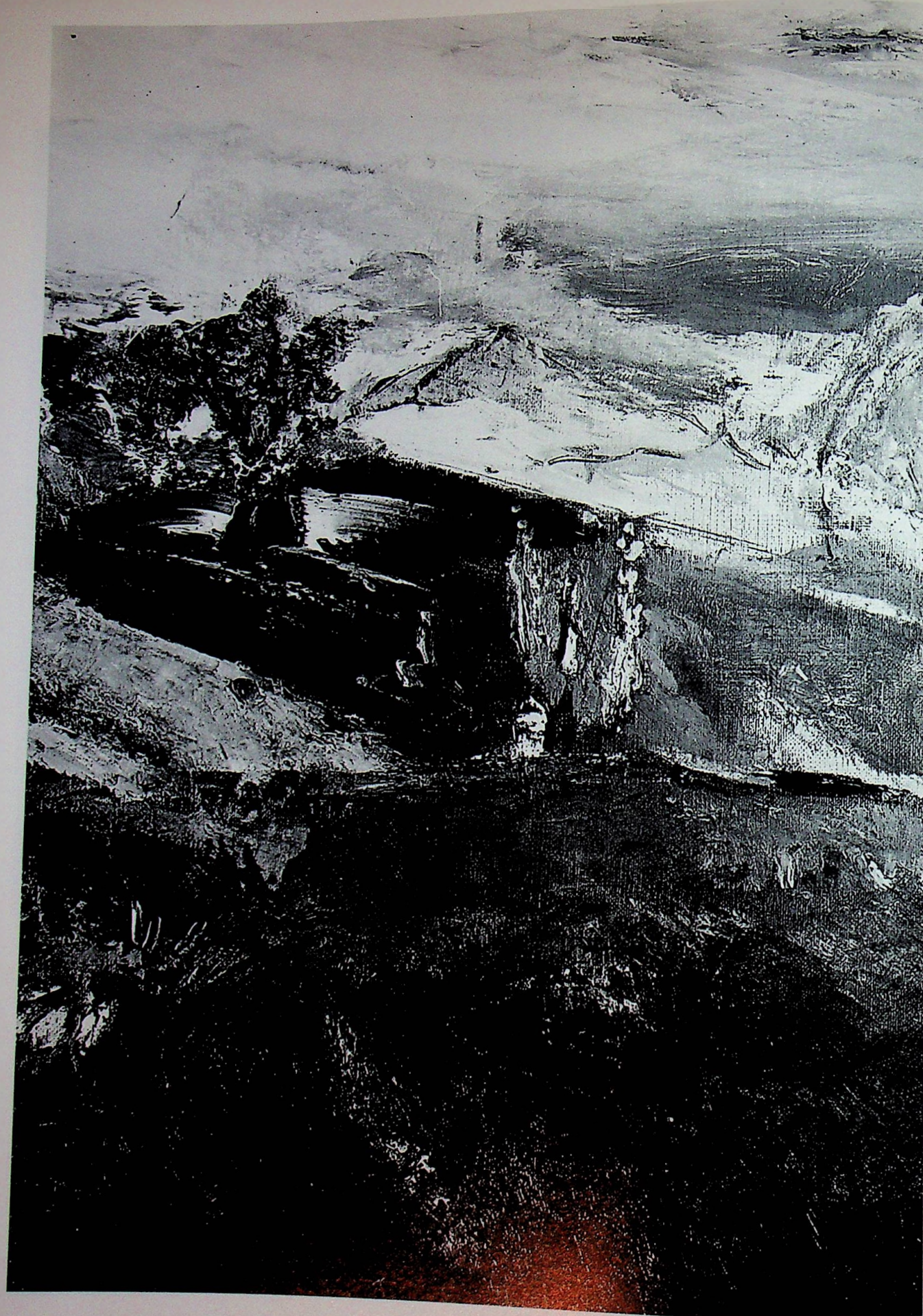
ČEŽNJA, 1989

ulje na platnu, 146 x 126 cm

PATNJE, 1988

ulje na platnu, 126 x 146 cm

Samostalne izložbe

- 1952 Đakovica (Gjakovë) kulturna sala
- 1953 Đakovica (Gjakovë) kulturna sala
- 1956 Priština - Foaje Pokrajinskog kazališta
- 1960 Priština - Foaje Pokrajinskog kazališta
- 1960 Titova Mitrovica - Dom kulture
- 1962 Smederevo - Dom kulture
- 1965 Priština - Foaje Pokrajinskog kazališta
- 1967 Beograd - Galerija doma JNA
- 1967 Tuzla - Dom JNA
- 1967 Rijeka - Dom JNA
- 1967 Puta - Dom JNA
- 1969 Priština - Foaje Pokrajinskog kazališta
- 1970 Novi Sad - Mali likovni salon
- 1973 Beograd - Galerija doma JNA
- 1974 Beograd - Galerija Đuro Salaj
- 1975 Rim - Galerija Heleoart
- 1979 Priština - Galerija umetnosti
- 1980 Priština - Klub umjetnika
- 1980 Titograd - Moderna galerija
- 1981 Banja Luka - dom kulture, mali salon
- 1982 Zagreb - Galerija Forum
- 1984 Ljubljana, Mala galerija
- 1986 Beograd - Galerija Doma JNA
- 1987 Budva - Moderna galerija
- 1989 Grožnjan - Galerija KO
- 1990 Grožnjan - Galerija KO
- 1991 Zagreb - Galerija Forum

Biografija

Rođen 1934. godine u Đakovici (Gjakovë).
Diplomirao na Akademiji likovne umjetnosti u Beogradu 1959. godine, i završio specijalizaciju kod prof. Zore Petrović 1961. godine. Član je udruženja likovnih umjetnosti Kosova. Radi na Fakultetu umjetnosti od 1974. godine u zvanju redovnog profesora. Redovan je član Akademije znanosti i umjetnosti Kosova. Sudjelovao na brojnim kolektivnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Djela mu se nalaze u mnogim galerijama i muzejima u zemlji, kao i u privatnim zbirkama u zemlji i inozemstvu.

Nagrade

- 1954 dobio je prvu nagradu za slikarstvo i drugu nagradu za grafiku na festivalu studenata i omladine Srbije u S. Palanci
- 1960 drugu nagradu za slikarstvo na Beogradskom universitetu
- 1960 Decembarska nagrada SAP Kosova
- 1965 Novembarsku nagradu grada Prištine
- 1968 Otkupna nagrada Akademije likovnih umjetnosti Beograda, na Oktobarskom salonu Beograda
- 1969 Nagrada udruženja likovnih umjetnika Kosova
- 1973 Otkupna nagrada Cetinjskog salona
- 1974 Nagrada za slikarstvo Prolećnog salona Kosova
- 1975 Otkupna nagrada - Prolećnog salona Kosova
- 1987 7 Sedmojulska nagrada SR Srbije
- 1990 Prva nagrada za slikarstvo prolećnog salona Kosova

Katalog slika

1. PRED OLUJOM I, 1986/90, ulje na platnu, 188 x 187 cm
2. STREPNJA, 1987/90, ulje na platnu, 189 x 183/50 cm
3. VRTLOG I, 1988, ulje na platnu, 190 x 163/50 cm
4. PRED OLUJOM II, 1987/90, ulje na platnu, 187 x 182 cm
5. TRI GRACIJE, 1990, ulje na platnu, 146 x 126 cm
6. POSLIJE OLUJE, 1990, ulje na platnu, 146 x 126 cm
7. VRTLOG II, 1989, ulje na platnu, 146 x 126 cm
8. GLAVE I, 1990, ulje na platnu, 110 x 146 cm
9. GLAVE II, 1990, ulje na platnu, 110 x 146 cm
10. ČEŽNJA, 1990, ulje na platnu, 146 x 126 cm
11. BIJELI OBLAK, 1988, ulje na platnu, 146 x 110 cm
12. PROLJETNI NEMIR, 1989, ulje na platnu, 146 x 126 cm
13. VARLJIVI SMIRAJ, 1987, ulje na platnu, 187 x 92 cm
14. STREPNJA II, 1987, ulje na platnu, 120 x 152 cm
15. PATNJE, 1988, ulje na platnu, 126 x 146 cm
16. ZENICA ČEŽNJE I, 1988, ulje na platnu, 110 x 146 cm
17. ZENICA ČEŽNJE II, 1988, ulje na platnu, 110 x 146 cm
18. DVIJE GLAVE I DVIJE MASKE, 1972, ulje na platnu, 100 x 180 cm
19. PREDIO, 1988, ulje na platnu, 100 x 77 cm
20. ČEŽNJA, 1989, ulje na platnu, 146 x 126 cm
21. VRTLOG I, 1989, ulje na platnu, 146 x 126 cm
22. VRTLOG II, 1988, ulje na platnu, 146 x 126 cm
23. SVITANJE, 1988, ulje na platnu, 146 x 126 cm
24. JESENJI NEMIR I, 1989, ulje na platnu, 146 x 126 cm
25. JESENJI NEMIR II, 1989, ulje na platnu, 146 x 126 cm
26. PROLJETNI NEMIR, 1988, ulje na platnu, 146 x 126 cm
27. BIJELA KULA, 1986, ulje na platnu, 75 x 65 cm
28. ZOV BJELINE, 1986, ulje na platnu, 120 x 75/50 cm
29. CRVENI PREDIO, 1987, ulje na platnu, 88 x 75 cm
30. STAMENOST, 1987, ulje na platnu, 99 x 75 cm
31. VARLJIVI SMIRAJ, 1990, ulje na platnu, 70 x 60 cm

ČLANOVI GALERIJE FORUM MEMBERS OF THE FORUM GALLERY

KOSTA ANGELI RADOVANI
BELIZAR BAHORIĆ
JOSIP DIMINIĆ
IVO FRIŠČIĆ
RAUL GOLDONI (1919-1983)
STANKO JANČIĆ
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
ZLATKO KESER
EUGEN KOKOT
ANTE KUDUZ
FERDINAND KULMER
IVAN LOVRENČIĆ
EDO MURTIĆ
DALIBOR PARAĆ
ŠIME PERIĆ
OTON POSTRUŽNIK (1900-1978)
NIKOLA REISER
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ

U GALERIJI FORUM IZLAGALI SU EXHIBITIONS IN THE FORUM GALLERY

FERDINAND KULMER
GIUSEPPE ZIGAINA
LAZAR VOZAREVIĆ
JOAN MIRO
NIKOLA REISER
EDO MURTIĆ
IVAN LOVRENČIĆ
ZLATKO PRICA
IVO ŠEBALJ
VASKO LIPOVAC
ANTE KUDUZ
ŠIME PERIĆ
ACHILLE PERILLI
OTON POSTRUŽNIK
EMILJO VEDOVA
FRANO ŠIMUNOVIĆ
KSENIIJA KANTOCI
STEVO BINIČKI
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
RICHARD MORTENSEN
IVO FRIŠČIĆ
VIRGILIJE NEVIJESTIĆ
MILIVOJE NIKOLAJEVIĆ
LOJZE SPACAL
TONI BENETTON
BOŠKO PETROVIĆ
LJUBOMIR PERČINLIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ
JOSIP DIMINIĆ
ANTE JAKIĆ
NIKOLA KOYDL
RAUL GOLDONI
PREDRAG NEŠKOVIĆ
DALIBOR PARAĆ
PETAR HADŽI BOŠKOV
BOGDAN BOGDANOVIĆ
ALBERT KINERT
MILE SKRAČIĆ
SPASE KUNOVSKI
BORO MITRIČESKI
FADIL VEJZOVIĆ
PIERO TARTICHIO
VLADIMIR STRAŽA
BELIZAR BAHORIĆ
BRANKO RUŽIĆ
GRAFIČARI IZ HAMBURGA
SUVRREMNI UMJETNICI IZ
SR MAKEDONIJE
MERSAD BERBER
MIODRAG B. PROTIĆ
STANKO JANČIĆ
ANTE KAŠTELANČIĆ
ROBERT RAUSCHENBERG
KOSTA ANGELI RADOVANI
OTO LOGO
MILAN KONJOVIĆ
PETAR MAZEV
GUALTIERO MOCENNI
LJUBOMIR KARINA
RATKO JANJIĆ-JOBO
STOJAN ČELIĆ
ISMAR MUJEZINOVIĆ
EUGEN KOKOT
ŽIVA RAUS
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
MAJA DOLENČIĆ-MALEŠEVIĆ

DRAGO TRŠAR
ANDREJ JEMEC
ELIZABETH FRANZHEIM
SUVRREMNA UMJETNOST
KOSOVA
JEAN MESSAGIER
TADEUSZ LAPINSKI
IVO KALINA
MATKO TREBOTIĆ
GRUPA MLADII AUTORA IZ
ZAGREBA
ANTE MARINOVIĆ
MUSLIM MULIĆ
AGIM CAVDARBASHA
OLGA JANČIĆ
ZLATKO KESER
DURO PULITIKA
SLAVKO KOPAC
SHYQRI NIMANI
LUKŠA PEKO
BORIS DOGAN
DORA KOVAČEVIĆ
SOFIJA NALETILIĆ-PENAVUŠA
GLIGOR ČEMERSKI
JOSIP BIFFEL
KUZMA KOVAČIĆ
STANKO POSAVEC
ENGJELL BERISHA-BEFRE
DUŠKO ŠIBL
LJUBOMIR STAHOV
DURO SEDER
ŠIME VULAS
JASNA MARETIĆ
ŠPANJOLSKO KIPARSTVO MULTIPLA
TRINAEST SOVIJETSKIH GRAFIČARA
MIRO VUCO
RODOLJUB ANASTASOV
CARLO CIUSI
KAŽIMIR HRASTE
KLAVDIJ TUTTA
GIORGIO BARDINI
ZLATKO KAUZLARIĆ-ATAČ
VATROSLAV KULIŠ
STEVAN LUKETIĆ
IVAN LESIAK
JAPANSKA GRAFIKA
ZLATKO ŠIMUNOVIĆ
METKA KRAŠOVEC
NELLA BARIŠIĆ
NANE ZAVAGNO
ANTUN BORIS ŠVALJEK
MLADEN KARAN
MARCELA MUNGER
LJUBO BABIĆ
PERUŠKO BOGDANIĆ
VLADIMIR GAŠPARIĆ-GAPA
JOSIP TROSTMAN
BORIS BUČAN
MOJCA SMERDU